

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

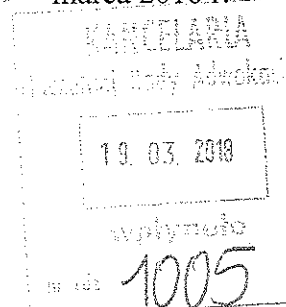
Adam Podgórski

GMS-WP-173-79/18

Warszawa, dnia

13

marca 2018 r.

Prezes

Naczelnej Rady Adwokackiej

Pan Jacek Trela

Szanowny Panie Prezesie

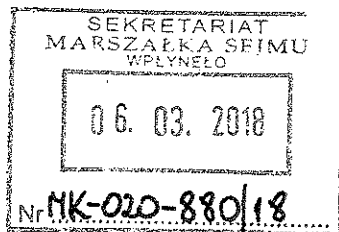
Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję – w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U.2017.2368 j.t. ze zm.) - komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo prasowe (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jacek Świat), z prośbą o przedstawienie opinii.

Z poważaniem

Warszawa, dnia 1 marca 2018 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Komisja do Spraw Petycji
BKSP-020-4-2018

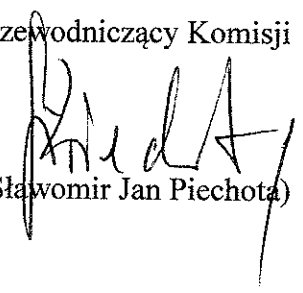
Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu, Komisja do Spraw Petycji wnosi projekt ustawy:

o zmianie ustawy – Prawo prasowe.

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Jacek Świat.

Przewodniczący Komisji

(Sławomir Jan Piechota)

USTAWA

z dnia 2018 r.
o zmianie ustawy – Prawo prasowe

Art. 1. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. poz. 24 z późn. zm.¹) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdy, zgodnie z zasadą wolności słowa i prawem do krytyki, może udzielać informacji prasie.”;

2) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dziennikarz jest zwolniony od zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 15 ust. 2, w razie gdy informacja, materiał prasowy, list do redakcji lub inny materiał o tym charakterze dotyczy przestępstwa określonego w art. 240 § 1 Kodeksu karnego albo autor lub osoba przekazująca taki materiał wyłącznie do wiadomości dziennikarza wyrazi zgodę na ujawnienie jej nazwiska lub tego materiału.”;

3) art. 37a otrzymuje brzmienie:

„Art. 37a. W razie skazania za przestępstwo popełnione przez opublikowanie materiału prasowego, sąd może orzec przepadek materiału prasowego.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1988 r. poz. 324, z 1989 r. poz. 187, z 1990 r. poz. 173, z 1991 r. poz. 442, z 1996 r. poz. 542, z 1997 r. poz. 554 i 770, z 1999 r. poz. 999, z 2001 r. poz. 1198, z 2002 r. poz. 1271, z 2004 r. poz. 1181, z 2005 r. poz. 377, z 2007 r. poz. 590, z 2010 r. poz. 1228 i 1551, z 2011 r. poz. 459, 934, 1204 i 1660, z 2012 r. poz. 1136, z 2013 r. poz. 771 oraz z 2017 r. poz. 2173

Uzasadnienie

1. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Projektowana ustawa jest reakcją Komisji do Spraw Petycji Sejmu RP na petycję skierowaną do Sejmu RP przez pana Sebastiana Adamowicza, którą Komisja uznała za zasadną.

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie przepisów ustawy – Prawo prasowe, uchwalonej w 1984 r., do aktualnej rzeczywistości ustrojowej oraz innych ustaw.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Aktualny przepis (art. 5 ust. 1) zmienianej ustawy stanowi, że: „Każdy obywatel, zgodnie z zasadą wolności słowa i prawem do krytyki, może udzielać informacji prasie.”. Przepis ten faktycznie pozbawia prawa do udzielania informacji osoby przebywające w Polsce a nie będące obywatelami polskimi a także osoby prawne oraz podmioty nie posiadające osobowości prawnej. Art. 54 ust. 1 Konstytucji stanowi o wolności wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji. Jest on adresowany zarówno do wszystkich osób fizycznych przebywających w Polsce, jak i osób prawnych, a także podmiotów nieposiadających osobowości prawnej. Aktualne ograniczenie w prawie prasowym (w art. 5 ust. 1) prawa do udzielania informacji prasie jedynie do obywateli jest zatem niedopuszczalnym ograniczeniem, sprzecznym z tym przepisem Konstytucji RP a także z art. 10 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Art. 16 ust. 1 zmienianej ustawy odwołuje się do przestępstwa niezawiadomienia. Powołuje się jednak na przepis uchylonego kodeksu karnego z 1969 r.

Nieaktualną terminologią posługuje się także art. 37a ustawy zmienianej – obecnie nie występują już kary dodatkowe.

3. Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Istotą nowego brzmienia art. 5 ust. 1 ustawy jest skreślenie wyrazu „obywatel”, co w praktyce oznacza że przepis ten będzie w pełni zgodny z art. 54 ust. 1 Konstytucji RP a każda osoba fizyczna, osoba prawna oraz podmiot nie posiadający

osobowości prawnej będą mieli ustawowo zagwarantowane prawo udzielania informacji prasie.

Celem zmiany w art. 16 ust. 1 jest przywołanie właściwego przepisu - art. 240 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, który jest odpowiednikiem art. 254 kodeksu karnego z 1969 r.

Istotą zmiany treści art. 37a ustawy jest jego dostosowanie do aktualnie obowiązujących rozwiązań prawnych – obecnie nie stosuje się już kar dodatkowych lecz środki karne.

4. Skutki projektowanej ustawy

Projektowana ustawa nie ma wpływu na finanse publiczne, finanse podmiotów gospodarczych, budżety gospodarstw domowych oraz gospodarkę. Jej skutki społeczne i prawne są bardzo ważne – treść ustawy zostanie dostosowane do norm zawartych w obowiązującej prawie od 20 lat Konstytucji RP oraz do aktualnych przepisów innych ustaw.

Projekt pozostaje bez wpływu na mikro i średnich przedsiębiorców.

5. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej